

نمایهء داستان نویسندگان

تهیه کننده: علی پیام

فصل اول
فصل دوم
فصل سوم
فصل چهارم
فصل پنجم
فصل ششم
فصل هفتم
فصل هشتم
فصل نهم
فصل دهم
فصل یازدهم
فصل بیستم

اشاره

داستان‌نویسی بانوان افغانستان بخش زنده و پویای بدنه ادبیات داستانی حوزه تمدنی زبان فارسی است. اگرچه در سال‌های پسین تذکره‌هایی درباره داستان‌نویسان فارسی‌زبان به ویژه بانوان داستان‌نویس نوشته شده‌اند، اما از آنجایی که جریان ادبی و هنری همیشه بالنده و زاینده است، مسلماً کارهای پیش از این با کمبودهایی روبه‌رو بوده‌اند که در این نمایه سعی شده است نواقصی کمتر وجود داشته باشد. شما در این نمایه با بانوان داستان‌نویس و رمان‌نویس فارسی‌زبان اهل افغانستان آشنا می‌شوید که هریک‌شان دارای آثار چاپ‌شده هستند و بخشی پویا و زنده ادبیات داستانی افغانستان را رقم‌زده‌اند. اگر بانوان داستان‌نویس و رمان‌نویس از قید این قلم مانده باشند، پیشاپیش پوزش می‌خواهیم و دلیل کاستی‌ها به کمبود و نبود منابع و اسناد مکتوب برمی‌گردد. شاید برای خوانندگان خیلی جالب باشد که برخی از نویسندگانی که کتاب‌های‌شان در افغانستان به چاپ رسیده‌اند، هیچ‌جایی معرفی نشده‌اند؛ یعنی در حق آنان جفا شده است و کارشان به گونه‌ای نادیده گرفته شده است، در حالی که آنان کارشان را کرده‌اند، ولی کوتاهی از رسانه‌ها، منتقدان ادبی و نویسندگان بوده است؛ زیرا آثار داستانی به نقد و نظر و بحث گرفته نمی‌شوند که هیچ‌حقی به جامعه ادبی معرفی نمی‌شوند. در این جا به جاست که از همکاری‌های آن دسته از نویسندگانی که زندگی‌نامه‌های‌شان را برایم فرستادند و هم‌چنین از دوستانم هریک تقی واحدی، محمدرضا خاوری مدیر انتشارات کودکانه و کاظم حمیدی رسا مدیر انتشارات مرکز منبع معلومات در دانشگاه کابل هانیه ناطقی و دیگر دوستانی که همکاری کرده‌اند تشکر کنم.

آرزو جعفری

از وی مجموعه «سه داستان» از سوی خود نویسنده در سال ۱۳۹۰ در هرات چاپ شده است.

آرزو سعیدی

زاده سال ۱۳۸۱ در شهر اصفهان ایران است. فعلاً به وطن برگشته و در حال آموزش در لیسه علی‌چوپان شهر مزارشریف است. وی از صنف هشتم به نویسندگی پرداخته است.

آمنه محمدی

سال ۱۳۶۰ در بامیان متولد شد. در کودکی در ایران مهاجر شد و در مشهد اقامت گزید. در همین شهر مکتب را به پایان برد و در رشته علوم تجربی سند دوازده گرفت و اکنون نیز در همین شهر زندگی می‌کند. وی از سال ۱۳۷۸ به داستان‌نویسی روی آورد. آثار داستانی‌اش در مطبوعات مهاجران افغانستانی مقیم ایران چاپ شده‌اند. مجموعه داستان «عطر سکوت»، تهران، سال ۱۳۸۶ و مجموعه داستان «سایه‌های مهتاب»، از سوی کانون مطالعات افغانستان، سال ۱۳۸۰ به چاپ رسیده است. وی رتبه سوم جشنواره ادبی قند پارسی را در تهران نیز به دست آورده است.

الهام امیری

نویسنده رمان‌های کودک و نوجوان به نام‌های «قصه مادرکلان» و «شایسته و پریزاد» است که در نخستین و دومین جشنواره رمان کودک و نوجوان شایسته تقدیر دانسته شدند. این جشنواره سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ از سوی مرکز معلومات افغانستان در دانشگاه کابل برگزار شد.

الهه حسینی

داستان‌نویس جوان مهاجر، زاده شهر تهران است. وی از ولایت دایکنندی است. او کارشناسی مهندسی کامپیوتر دارد. داستان‌های وی در نشریه‌های مختلف از جمله فصلنامه ادبیات معاصر چاپ شده‌اند. او با داستان «بی عاطفه» برگزیده ششمین کنگره واژه‌های تشنه در قم، با داستان «آخرین سه‌شنبه دیوانگی» برنده دوم جایزه ادبی هزارویک‌شب سال ۱۳۹۷ در تهران و با داستان «کارت صدآفرین» برنده دوم جشنواره ادبی نوروز شد.

بتول سیدحیدری

در سوریه در منطقه زینبیه به دنیا آمد، در همان جا به مدرسه رفت و نخستین داستان‌هایش را به مجله کیهان بچه‌ها در تهران فرستاد. وی همراه خانواده عازم عراق شد، مدتی در لبنان و عراق ماند و سپس به ایران آمد و در شهر اصفهان ماندگار شد. در این شهر آثار خودش را برای مجله سلام بچه‌ها ارسال می‌کرد که پنج داستان از او در شماره‌های این مجله چاپ شدند. همان زمان هم برای مجله گلبانگ حزب وحدت هم نوشته‌های خودش را در قالب داستان و دل‌نوشته می‌فرستاد. سیدحیدری دوباره همراه خانواده عازم سوریه شد و پس از اندی زندگی دوباره به ایران آمد و ساکن اصفهان شد. در همین شهر هم‌زمان با تحصیل در رشته روان‌شناسی عمومی در دانشگاه، با انجمن‌های ادبی اصفهان فعالیت خود را به شکل جدی پی گرفت. وی در مسابقات داستان‌نویسی در سطح ایران شرکت کرد و در انجمن‌های کانون بانوان جزو اعضای اصلی‌شان شد و داستان‌نویسی را به طور جدی پی گرفت. از وی دو مجموعه داستان به نام‌های «سربداران» و «صادق هدایت را من کشته‌ام» به چاپ رسیده‌اند. سال ۱۳۹۳ در کابل آمد و در دانشگاه شهید ربانی مشغول به کار شد و سپس برای تکمیل مقطع دکتری‌اش به اصفهان ایران رفت.

بتول محمدی

متولد ۱۳۶۰ خورشیدی است. وی بیشترین بخش‌های عمرش را در شهر مشهد ایران گذراند. مکتب و لیسه را در شهر مشهد خواند. سپس در دانشگاه قزوین به تحصیل مشغول شد و در رشته فلسفه لیسانس گرفت. سپس ازدواج کرد و به وطن برگشت. ابتدا در بامیان ساکن شد. مدتی با هیأت معاونت ملل متحد دفتر ساحوی بامیان کار کرد. بعدش به کابل کوچید. بتول از سال ۱۳۷۸ به داستان‌نویسی روی آورد. داستان‌هایش در مطبوعات مهاجران چاپ و منتشر شدند. وی از چند سال به این سو در امریکا زندگی می‌کند.

بتول مرادی

در ایران در دوره مهاجرت دست به قلم برد و آثار داستانی وی در مطبوعات مهاجران مقیم ایران چاپ شده‌اند. وی در یک دوره مسئول بخش کودک و نوجوان فصلنامه فرهنگی ادبی و هنری در دری، ارگان نشراتی مرکز فرهنگی نویسندگان افغانستان در شهر مشهد بود. وی پس از سقوط طالبان به افغانستان برگشت، در کابل ازدواج کرد و به فیلم‌سازی پرداخت. برای مدتی در بخش مطبوعاتی کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در کابل کار کرد. از وی کتاب الکترونیکی «قذف» در سال ۲۰۱۷ منتشر شده است.

پروین پژواک

در زمستان سال ۱۳۴۵ در کابل به دنیا آمد و تعلیمات خود را در لیسه عالی ملالی و تحصیلات خویش را در رشته طب اطفال در انستیتوت ابوعلی سینای بلخی به پایان برد. وی اکنون در ایالت انتاریوی کانادا زندگی می‌کند. آثار چاپ‌شده وی عبارتند از: ۱. مجموعه شعر «دریا در شب‌نم»، پیشاور، انتشارات هژبر، ۱۳۷۹؛ ۲. مجموعه داستان‌های کوتاه «نگینه و ستاره»، کانادا، انتشارات هژبر، ۱۳۸۰؛ ۳. مجموعه اشعار «مرگ خورشید»، کانادا، انتشارات هژبر، ۱۳۸۱؛ ۴. مجموعه اشعار برای اطفال «بیا گل بچینیم»، کابل، مرکز تعاونی افغانستان، ۱۳۸۱؛ ۵. رمان «سلام مرجان»، کانادا، انتشارات هژبر، ۱۳۸۲؛ ۶. «د مرجانی سلام»، ترجمه پشتوی رمان «سلام مرجان» توسط شریف ساپی شاعر، کابل، مرکز تعاون افغانستان، ۱۳۸۵؛ ۷. رمان «ماجرای آرش» برای اطفال و نوجوانان، ۱۳۸۵؛ ۸. «گنج دری» آموزش زبان دری به کمک تصاویر و سرگرمی‌ها، ۱۳۸۵؛ ۹. «پرنده باش»، مجموعه اشعار و نقاشی‌ها برای اطفال، هرات، افغانستان، ۱۳۸۶.

پریسا احمدی

در کابل به داستان‌نویسی روی آورده است و مجموعه داستان «جذبه‌های دخترانه» وی در سال ۱۳۹۶ در ۱۰۲ صفحه، از سوی انتشارات مقصودی در کابل منتشر شده است.

پگاه محمدی

زاده ۲۳ ثور سال ۱۳۶۲ است. وی در مشهد ایران درس خواند و سند دوازده در رشته تجربی دارد. تا سال ۱۳۸۹ در مشهد زندگی می‌کرد. از سال ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۴ در هرات زندگی کرد، پس از آن در ترکیه نقل مکان کرده است. کارهای وی در سال ۱۳۸۱ در ماهنامه هجران در شهر ساوه ایران چاپ شد و کتاب مجموعه شعر «مجموعه اشعار ناب» در سال ۱۳۹۰ در شهر هرات چاپ شده است. وی بیشتر داستان‌نویس هست و رمان وی به زودی چاپ خواهد شد.

تهمینه حمید

با رمان «دختری از جنس مهربانی» در ژانر کودک و نوجوان، شایسته تقدیر دومین جشنواره سراسری ادبیات کودک و نوجوان است که در سال ۱۳۹۸ از سوی مرکز منبع معلومات افغانستان در دانشگاه کابل برگزار شد.

تورپیک لنگر قیوم

در شهر کابل دیده به جهان گشود. دبستان را در میرمن خجو و لیسه را در لیسه آریانا که در گذشته‌ها به نام شاهدخت مریم یاد می‌شد، خواند و در چهارده سالگی نخستین اثر او به نام «قربانیان بی‌گناه» در مطبوعه دولتی چاپ و نشر شد. وی پس از ازدواج با همسرش به روسیه رفت و در رشته تجارت در دانشگاه وارد شد، پس از دو سال رها کرد. در روزنامه انیس، مجله زنان افغانستان اجرای وظیفه کرده است و عضویت انجمن نویسندگان افغانستان را نیز در کارنامه‌اش دارد. وی با خانواده‌اش در یوگوسلاوی رفت. در همین دوران، گواهی نامه ژورنالیزم را از دانشگاه به دست آورد و به کابل برگشت. آثار چاپ‌شده وی عبارتند از: «فریادهای خاموش»، «و سکوت شکست»، کابل، ۱۳۶۶؛ «زنجیر گناه»، کابل، ۱۳۶۷ و «قربانیان بی‌گناه».

تینا محمد حسینی

سال ۱۳۶۲ متولد شد. در رشته زبان انگلیسی در دانشگاه تهران درس خواند. داستان‌نویسی را از سال ۱۳۸۱ روی دست گرفت. وی با داستان «آخرین بولانی شکم‌پر» در چهارمین دور جشنواره قند پارس در تهران، رتبه سوم داستان‌نویسی را از آن خود کرد. هم‌چنین برنده جایزه ادبی نورو نیز است. داستان‌های وی در نشریات مهاجران افغانستانی مقیم ایران چاپ شده‌اند. از وی مجموعه داستان «برادرم رمضان» در سال ۱۳۹۰ در تهران از سوی نشر آگه چاپ شد.

ثریا محاسب‌زاده

از نویسندگان سال‌های اول دهه هشتاد خورشیدی است. از وی مجموعه داستان «گم‌شده» در سال ۱۳۸۵ در شهر هرات چاپ و منتشر شده است. هم‌چنین وی با رمان «آرزوی بزرگ» در دومین جشنواره سراسری ادبیات کودک و نوجوان شایسته تقدیر دانسته شد.

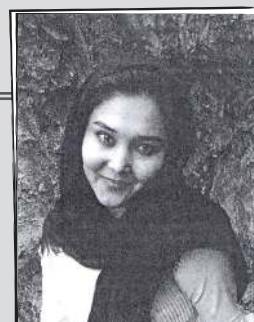
جمیله اکبر

از نویسندگان کابلی دهه هفتاد است. وی نخستین داستانش را در آغاز دهه ۶۰ نوشته است، ولی کارهای دیگرش برمی گردد به سال‌های دهه هفتاد. از او یک مجموعه داستان به نام «خانه قدیمی» در سال ۱۳۸۵ ه.ش. از سوی انتشارات میوند در کابل منتشر شده است.

حبیبه جعفری

زاده هفدهم اسد ۱۳۷۱ ه.ش. در شهر مشهد ایران است. پدر و مادرش در سال ۱۳۶۱ از زادگاهش ولایت بلخ به ایران آواره شد. خانم جعفری در شهر مشهد وارد مکتب شد و در سال ۱۳۸۳ دوره لیسه را به پایان برد. سپس سه سال پس از به پایان بردن دوره لیسه برای آموزش دانش دینی وارد حوزه علمیه شد. وی از سال ۱۳۸۹ به داستان‌نویسی روی آورد و در سال ۱۳۹۴ برنده جایزه دوم هشتمین دور جشنواره قند پارسی در تهران گردید.

حکیمه اخلاقی

زاده یکم جوزای ۱۳۷۱ ه.ش. در شهر مشهد است و در رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری از دانشگاه اصفهان لیسانس دارد. وی در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۶ در هفتمین و یازدهمین دور جشنواره ادبی قند پارسی، که در تهران برگزار می‌شد، در بخش داستان شایسته تقدیر دانسته شد. چند سالی است که داستان می‌نویسد و در اصفهان سرپرست گروه تئاتر بامیکان است.

حمیرا رأفت

بنیاد اندیشه

تأسیس ۱۳۹۲

زاده سال ۱۳۵۲ در کابل است. وی در لیسه زرغونه درس خواند و بعدش وارد دانشکده انجیری دانشگاه کابل شد. بعدها ترک تحصیل کرد، ولی در سال ۱۳۷۵ در دانشگاه بلخ در مزارشریف ادامه تحصیل داد. رأفت در سال ۱۳۷۷ با روی کار آمدن طالبان در افغانستان دوباره در پاکستان مهاجر شد و در پیشاور اقامت گزید. سال ۱۳۸۱ به وطن بازگشت. از سال ۱۳۶۹ به داستان‌نویسی روی آورد. مجموعه داستان «نگاهی از آن سوی پنجره» را در سال ۱۳۸۱ در شهر پیشاور منتشر کرد. وی از نویسندگان بلخ است که از اوایل دهه هفتاد به نوشتن داستان شروع کرد. وی اکنون در شهر کابل زندگی می‌کند.

حمیرا قادری

سوم حوت ۱۳۵۸ از پدر و مادر هراتی در کابل زاده شد. از سال ۱۳۷۱ به نوشتن داستان روی آورده است. وی در سال ۱۳۷۹ برای ادامه تحصیل به ایران رفت و دوره کارشناسی و کارشناسی ارشد را در رشته زبان و ادبیات فارسی سپری کرد، سپس دکترای زبان و ادبیات فارسی گرفت. داستان‌های وی در نشریاتی چون روزنامه اتفاق اسلام، اورنگ هشتم، هفت‌قلم، هزارویک‌شب و مجله هری چاپ شده‌اند. از وی دو داستان در کتاب «زیر گنبد کبود» که مجموعه‌ای از آثار داستان‌نویسان معاصر هرات است، چاپ شده است. وی به خاطر داستان «باز باران اگر می‌بارید» موفق به دریافت لوح تقدیر در سومین دوره جایزه ادبی صادق هدایت در سال ۱۳۸۳ شد و به همین خاطر از سوی سید مخدوم رهین وزیر فرهنگ وقت افغانستان مورد تقدیر قرار گرفت. آثار چاپ‌شده وی عبارتند از: مجموعه داستان کوتاه «گوشواره انیس» تهران، نشر روزگار، ۱۳۸۷؛ اثر پژوهشی «بررسی روند داستان‌نویسی در افغانستان» تهران، روزگار، ۱۳۸۷؛ «نقره، دختر دریای کابل»، تهران، روزگار، ۱۳۸۸؛ «اقلیما» (رمان)، کابل، تاک، بهار ۱۳۹۴؛ «زیر گنبد کبود» (مشترک)، هرات؛ «گوشواره انیس» (مجموعه داستان)، تهران، نشر روزگار، ۱۳۸۷ و «نقش شکار آهو» (رمان)، کابل، تاک، ۱۳۹۰.

حمیرا ناصری

از وی مجموعه داستان «عشق و جزا» در سال ۱۳۹۲ از سوی انتشارات احراری در هرات چاپ شده است.

خالده خرسند

از نویسندگان سال‌های اول دهه هشتاد خورشیدی است. وی در ۱۳۶۲ در کابل زاده شد و تعلیمات ابتدایی را در کابل خواند. زمانی که گروه طالبان بر کابل چیره شدند، خانواده‌اش به هرات کوچید. لیسه را در لیسه مهری هروی در هرات تمام کرد و از دانشگاه هرات لیسانس ادبیات فارسی گرفت. وی چند سال خبرنگار محلی رادیو بی‌بی‌سی، دو سال خبرنگار رسمی خبرگزاری پژواک در هرات، چند سال کارمند مؤسسه جامعه مدنی و حقوق بشر در هرات بود. وی از نوجوانی به داستان‌نویسی روی آورده است و مجموعه داستان «مستقیم تردید» در سال ۱۳۸۹ در کابل چاپ و منتشر شده است.

خالده فروغ

به نمایه شاعران مراجعه کنید.

خجسته الهام

از وی مجموعه داستان «مهتاب در کویر» در سال ۱۳۹۸ از سوی نشر پرند در کابل چاپ شده است.

دنیا غبار

سال ۱۳۲۱ ه.ش. در کابل به دنیا آمد. آموزش‌های ابتدایی و متوسطه را در لیسه ملالی در کابل سپری کرد. در دانشگاه کابل طب خواند. در کنار طبابت به داستان‌نویسی پرداخت. آثار وی عبارتند از مجموعه داستان «گذشته من» که در سال ۱۳۴۲ در کابل منتشر شد و مجموعه شعرش به زبان انگلیسی چاپ شده است. وی از نویسندگان دهه سی و آغاز دهه چهل است.

رحیمه رضاپور رها

سال ۱۳۶۸ متولد شد. سال ۱۳۹۶ داستان‌نویسی را در مشهد ایران شروع کرد. وی دارای مدرک رشته تجربی از یکی از دبیرستان‌های مشهد است. وی برگزیده جشنواره قند پارسی، سال ۱۳۹۶؛ تقدیر شده در جشنواره کلمه، سال ۱۳۹۷؛ رتبه چهارم در جشنواره واژه‌های تشنه، سال ۱۳۹۸؛ رتبه سوم در جشنواره زام، سال ۱۳۹۸ است. هم‌چنین وی با داستان «غولارها» در دومین جشنواره سراسری ادبیات کودک و نوجوان، که در سال ۱۳۹۸ از سوی مرکز منبع معلومات افغانستان در دانشگاه کابل برگزار شد، شایسته تقدیر دانسته شد.

رقیه ابوبکر

سال ۱۳۹۷ ه.ش. در چهل ستون کابل به دنیا آمد. در هفده سالگی به فراگیری زبان فرانسوی روی آورد. به کار ترجمه پرداخت و از جمله ترجمه‌هایش می‌توان از «اناکارینا» اثر تولستوی نام برد. نخستین داستان ترجمه‌اش در سال ۱۳۲۲ ه.ش. در پاورقی روزنامه اصلاح منتشر شد. سال ۱۳۱۹ ه.ش. به عنوان آموزگار زبان فرانسه در مکتب مستورات وقت شامل کار شد. یک سال بعد به عنوان سر معلم مکتب زرغونه تعیین شد. در سال ۱۳۲۴ ه.ش. پس از مرگ شوهر پیشینش، برای دومین بار ازدواج کرد. در سال ۱۳۲۸ ه.ش. که از پربارترین سال‌های زندگانی‌اش بود، کتاب خود را به نام «گل‌های خودرو» در روزنامه اصلاح به شکل پاورقی به طور مسلسل به چاپ رساند و جایزه ادبی اول رحمان بابا را گرفت. از وی یک داستان زیر عنوان «زمرد» در روزنامه اصلاح به چاپ رسیده است.

رقیه صفری

زاده شهر تهران و در اصل از ولایت بامیان است. او دانش‌آموخته رشته ریاضی از دانشگاه مرکزی کابل است. در سیزده سالگی شروع به نوشتن خاطره کرد و قصه‌هایی را می‌نوشت که از مادر بزرگش می‌شنید. همین امر باعث شد که به داستان‌نویسی روی بیاورد.

ریحانه بیانی

زاده ۱۳۶۱ ه.ش. در شهر قم ایران است و دیپلم تجربی دارد. وی در سال ۱۳۸۵ در انجمن هنرهای تجسمی قم در رشته طراحی و رنگ روغن آموزش دیده است. او در سومین جشنواره بین‌المللی طوبی در بخش نقاشی برنده مقام اول شد. خانم بیانی در پاییز سال ۱۳۸۵ به داستان‌نویسی روی آورد و در مرحله نهایی ششمین جایزه ادبی اصفهان راه یافت. او از جمله ده نفر نهایی پنجمین جشنواره ادبی قند پارسی نیز هست. مجموعه داستان «دستمال خامک‌دوزی» وی در سال ۱۳۹۶ از سوی انتشارات تاک در کابل چاپ و منتشر شده است.

ریحانه حسینی

سال ۱۳۷۰ در مشهد متولد شد. دیپلم ریاضی فیزیک دارد. کار نوشتن را به عنوان یک علاقه در سال‌های نوجوانی با شرکت در کلاس‌های نقد داستان مؤسسه در دری در مشهد شروع کرد؛ اما با صلاح‌دید خانواده این علاقه به خواندن کتاب محدود شد و در سال ۱۳۹۴ دوباره به جلسات نقد و بررسی داستان روی آورد. حسینی از جمله داستان‌نویسان برتر جشنواره ادبی «ماورا» در جدی ۱۳۹۸ است. این جشنواره در شهر اصفهان برگزار شد. آثار وی در مطبوعات به چاپ رسیده‌اند.

زبیده عبدالله غزل

داستان به هم پیوسته «قصه‌های من و مادر کلانم» را در سال ۱۳۸۲ خورشیدی در کابل نشر کرده است.

زرغونه عبیدی

به نمایندگی شاعران مراجعه کنید.

زکیه شفایی

سال ۱۳۵۹ در محله گذرگاه شهر کابل متولد شد. مکتب را در ایران خواند و دانشگاه را در کابل، هند و آلمان در رشته فلسفه و جامعه‌شناسی و مطالعات سیاسی به ترتیب در مقاطع لیسانس، ماستری و ماستری (دوم) خوانده است. در دوران دانشجویی مدتی را خبرنگاری کرد. وی مدتی با سازمان‌های دفاع از حقوق زن فعالیت کرد و فعلاً در آلمان است. از این بانو مجموعه داستان «صنعت جنسیت» در سال ۱۳۹۶ از سوی انتشارات واژه در کابل منتشر شده است. وی یک مجموعه داستان با موضوع کودکان مهاجر در آلمان نوشته است.

زهرا احمدی

از نویسندگان سال‌های اول دهه هشتاد است.

زهرا حسین زاده

به نمایندگی شاعران مراجعه کنید.

زهرا رحیمی

نویسنده مجموعه داستان «درخت‌های نیمه‌جان» که در سال ۱۳۹۶ در ۱۰۴ صفحه از سوی انجمن ادبی هشت بهشت، در بلخ چاپ شده است.

زهرا زمانی

متولد جدی ۱۳۷۲ ه.ش. در شهر تهران است. تعلیمات ابتدایی و متوسطه را در تهران به پایان برد. داستان‌نویسی را از دوران ابتدایی، سال ۱۳۹۱ با کانون پرورش فکری و کودکان و نوجوانان آغاز کرد و بعد با خانه ادبیات افغانستان در تهران آشنا شد و در نشست‌های داستان‌نویسی آن‌جا اشتراک کرد. در دوره مکتب در چند جشنواره دانش‌آموزی برنده جایزه شده است. زمانی در حوزه داستان کودک و بزرگسال قلم می‌زند. داستان‌های کودک و نوجوانش در مجله «باغ»، «کودکان آفتاب» و «آهنگ بهاران» (گزیده آثار اعضای کانون پرورش فکری) در تهران چاپ شده‌اند.

زهرا نعیمی

دانشجوی رشته معماری مقیم مشهد ایران است. وی با رمان «معجزه موسی» مقام نخست را در جشنواره ادبی رمان کودک و نوجوان از آن خود کرد. این جشنواره سال ۱۳۹۷ از سوی مرکز معلومات افغانستان در دانشگاه کابل برگزار شد. هم‌چنین وی با داستان «هدیه‌های مادر» برنده مقام دوم در «جشنواره داستان کوتاه زام» است. رمان «معجزه موسی» در سال ۱۳۷۹ از سوی مرکز منبع معلوماتی در دانشگاه کابل به چاپ رسید.

زهرا نوری

در سال ۱۳۶۹ در شهر کاشان ایران به دنیا آمد و اکنون نیز در همان شهر زندگی می‌کند. وی نویسنده مجموعه داستان «نخ قرمز به جای لب‌هایش» است که سال ۱۳۹۷ در ایران چاپ شد. نوشتن را با رمان‌های عاشقانه شروع کرد. در ابتدا دورمان عاشقانه محض به تقلید از یک نویسنده عامه‌پسند نوشت. بعد از ورود به دانشگاه با داستان کوتاه آشنا شد و از سال ۱۳۹۱ به داستان کوتاه روی آورد. در تابستان ۱۳۹۲ داستان کوتاه را به طور جدی شروع کرد. داستان‌هایش در جشنواره‌های مختلف برگزیده شده‌اند و برنده جایزه دوم هفتمین دور جشنواره اوسانه سی‌سانه (۱۳۹۳خ) شد که در بلخ، همه ساله برگزار می‌شود.

زهرا نوری

نویسنده رمان «مراهم با خود ببر» است. او در نخستین جشنواره رمان کودک و نوجوان تقدیر شد. این جشنواره از سوی مرکز معلومات افغانستان در دانشگاه کابل در سال ۱۳۹۷ برگزار شد.

زهرا یگانه

سال‌ها در مهاجرت در ایران زندگی کرد و سپس به کشور برگشت و در شهر هرات اقامت کرد. در همین شهر شروع به نوشتن داستان بلند «روشنایی خاکستر» کرد و سپس در کابل رفت. کتاب وی از سوی انتشارات واژه در سال ۱۳۹۴ در کابل به چاپ رسید. وی مؤسسه خانه سبز را در حوزه محیط زیستی در کابل ایجاد کرد و یک بار نامزد انتخابات پارلمانی در شهر کابل شد.

زهرا حسینی

زاده بیست‌وششم جوزای سال ۱۳۷۶ در شهر اصفهان ایران از پدر و مادر بلخی است. داستان کوتاه می‌نویسد. وی پس از به پایان بردن دوره لیسه در رشته ریاضی فیزیک، وارد دانشگاه پیام نور واحد شهر اصفهان شد، ولی در سمستر دوم این رشته را رها کرد و بنا به دل‌چسبی خودش رشته زبان و ادبیات فارسی را برگزید و لیسانس گرفت. خانم حسینی نوشتن را از دوران راهنمایی شروع کرد. در همان دوره دانش‌آموزی برنده جوایزی از مسابقات انشائویی شد. وی از سال ۱۳۹۵ با خانه ادبیات افغانستان دفتر اصفهان همکاری دارد و داستان‌های کوتاه زیادی نوشته است و از جشنواره‌های داستان کوتاه جوایزی به دست آورده است که عبارتند از: نفر اول دومین

دور جشنواره ادبی بلوطیکا، نفر سوم اولین دور جشنواره ادبی کتاب، نفر سوم نهمین دور جشنواره ادبی قند پارسی، شایسته تقدیر در هشتمین دور جشنواره ادبی قند پارسی، از جمله ده داستان‌نویس برتر جشنواره ادبی ماورا در جدی ۱۳۹۸ در شهر اصفهان ایران. این بانوی مهاجر اکنون باشنده شهر اصفهان است.

زینب اخلاقی

متولد ولایت میدان وردک و اکنون باشنده شهر کابل است. از مؤسسه تحصیلات عالی خصوصی استقلال لیسانس حقوق و علوم سیاسی دارد. وی دوره یک ساله خبرنگاری چندرسانه‌ای را در یک مؤسسه خصوصی گذرانده است و در شغل‌هایی چون خبرنگاری، مسئولیت مالی و اداری، عکاسی، فیلم‌برداری و ناظر فیلم‌نامه سریال کار کرده است. به گفته خود خانم اخلاقی «بیشتر از ۶۰ داستان کوتاه و یک داستان بلند و دو رمان برای کودکان و نوجوانان نوشته است». داستان‌های کوتاهش در بعضی از نشریه‌ها و سایت‌های ادبی و فرهنگی، از جمله «خبرگزاری فرهنگ» نشر شده‌اند. از وی رمان «گنج بی پایان» در ژانر کودک و نوجوان به طور الکترونیکی در سال ۱۳۹۷ خورشیدی در هفتاد و هشت صفحه منتشر شده است. این رمان تقدیر شده نخستین جشنواره رمان کودک و نوجوان (توانا) است که در سال ۱۳۹۷ از سوی مرکز معلومات افغانستان در دانشگاه کابل برگزار شد. هم‌چنین در سال ۱۳۹۸ نیز با رمان «پسر جنگلی» در دومین جشنواره سراسری ادبیات کودک و نوجوان شایسته تقدیر دانسته شد.

زینب انتظار

سال ۱۳۷۲ ه. ش. در مرکز ولایت فراه متولد شد. لیسانس روزنامه‌نگاری از دانشگاه خصوصی ابن سینا دارد و اکنون دانشجوی دوره ماستری است. رمان «مردی از جنس لطیف پدر» اولین اثر داستانی وی در سال ۱۳۹۵ از سوی انتشارات سعید در کابل چاپ شد. او در عرصه سینما نیز کار کرده است که فیلم‌های کوتاه وی عبارتند از مریم، مستند «مسجد به اجاره داده می‌شود»، «خانه»، «نبودن» و «دو چرخه». فیلم‌های وی در صد جشنواره بین‌المللی؛ مانند کشورهای آلمان، اسپانیا، میکزیک، ایرلند، امریکا و ایتالیا انتخاب شده و در جشنواره لوکارنو به نمایش درآمده‌اند. فیلم «مریم» برنده جایزه بهترین داستان نویس نوظهور در جشنواره بین‌المللی فیلم زنان، در کشور امریکا شده است. وی مدتی در افغان فیلم عکاس بوده است؛ اما مهم‌ترین بخش کارش کارگردانی است. هم‌چنین برای مجلات می‌نویسد. وی عضو هیأت تحریریه مجله عکس در هرات بوده است.

بنیاد اندیشه

تاسیس ۱۳۹۱

زینب بهنود حیدری

سال ۱۳۷۴ در شهر تهران ایران زاده شد. در زمینه نقاشی کودک نیز مهارت دارد و برخی از رسامی‌هایش در کتاب «باغ الفبا» به چاپ رسیده‌اند. دو داستان‌های کوتاه به نام‌های «شبی در کوچه» در جشنواره اوسانه سی‌سانه و «فاصله‌ای به اندازه یک کتاره» در جشنواره نیستان تقدیر شده‌اند. بعد از فراغت از دانشگاه مدتی به عنوان استاد همکار در دانشکده روان‌شناسی بلخ تدریس کرد و از سال ۱۳۹۷ بدین‌سو مشاور روان‌شناس کلینیک طفل و مادر و مشاور ریاست امور زنان بلخ است.

زینب محسنی

از داستان‌نویسان کانون ادبی کلمه در شهر قم ایران است که در هفتمین دوره جایزه ادبی هزارویک‌شب، تقدیر شد.

سارا آرمان

فرزند عباس آرمان، در شهر کابل زندگی می‌کند و دانش‌آموز است. رمان «جادوی دوستی» برنده دومین جشنواره سراسری ادبیات کودک و نوجوان است که در سال ۱۳۹۸ ه.ش. از سوی مرکز منبع معلومات افغانستان در دانشگاه کابل برگزار شد.

سارا رضایی

سال ۱۳۵۶ ه.ش. در سرکاریز «قلعه شهاده» در شهر کابل زاده شد. نام اصلی اش صغرا رضایی است. مکتب ابتدایی و متوسطه را در مکتب معروف نمبر هشت خواند، سپس بقیه دوره تعلیمی را در دیار هجرت به پایان برد. هم‌چنین دوره فشرده زنان و زایمان را در شهر اصفهان ایران خواند. سال ۱۳۸۵ به کشور برگشت. وی فارغ‌التحصیل از رشته حقوق دانشگاه خواجه عبدالله انصاری هرات است و کارهای مطبوعاتی و رسانه‌ای انجام داده است. مجموعه داستان‌های کوتاه وی به نام «درد کهنه» در سال ۱۳۹۷ از سوی انتشارات امیری در کابل و مجموعه خاطرات زنان به نام «خانه امید» در سال ۱۳۹۵ از سوی مؤسسه ندای زن، در هرات منتشر شده است.

سپوژمی زریاب

سال ۱۹۴۹ میلادی در کابل به دنیا آمد. دوره مکتب را در مکتب «ملالی» خواند و از دانشگاه کابل در رشته زبان و ادبیات فرانسوی لیسانس و در رشته ادبیات مدرن از فرانسه سند دکترا به دست آورد. وی از دوره مکتب به داستان‌نویسی روی آورد و تا کنون از او مجموعه داستان‌های «شیرنگ شرنگ رنگ‌ها» و «دشت قاییل» و داستان بلند «در کشوری دیگر» به نشر رسیده‌اند و او هم‌چنان در مکتب‌های ملالی و استقلال تدریس کرده است. وی در آغاز «رئوفی» تخلص می‌کرد، ولی پس از ازدواج با اعظم رهنورد زریاب، سپوژمی زریاب تخلص می‌کند. سپوژمی زریاب پس از تحصیل به وطن برگشت و تا زمانی که ناگزیر شد ناخواسته راهی دیار مهاجرت گردد، به حیث معلم در لیسه مسلکی زنان و به حیث ترجمان در سفارت فرانسه در کابل ایفای وظیفه می‌کرد. ایشان از نویسندگان دهه‌های پنجاه و شصت خورشیدی است.

سکینه محمدی

سال ۱۳۶۴ در مشهد به دنیا آمد. او اصالتاً از دایکندی است. تحصیلات خودش را تا مقطع لیسانس در رشته زراعت به پایان رساند. از ۱۵ سالگی به این سو به شکل جدی داستان می‌نویسد. تا کنون از وی دو مجموعه داستان کوتاه به نام‌های «هوا بوی خاک می‌دهد» (۱۳۸۲) و «زنی با حریر آبی در طبقه هفتم» به چاپ رسیده‌اند. وی با مطبوعات کابل همکاری داشت و مدتی سردبیر روزنامه وحدت بود. مدتی کارمند مؤسسه خارجی محافظت از اطفال در بامیان کار کرده است. او برنده جایزه جشنواره قند پارسی است و از چند سال به این سو در امریکا زندگی می‌کند.

سلسله شفیع

نویسندهٔ رمان «آرزوهای شیرین» است. او با این رمانش در دومین جشنوارهٔ سراسری ادبیات کودک و نوجوان در سال ۱۳۹۸ که از سوی منبع معلومات افغانستان در دانشگاه کابل برگزار می‌شود، برنده شد.

سمیرا کامکار

سال ۱۳۷۸ در اصفهان ایران متولد شد. سال ۱۳۸۱ پس از سقوط طالبان، به همراه خانواده به افغانستان برگشت. اولین داستان کوتاه خود را با نام «هدیه‌ای که هرگز آن را به کسی نداده‌ام» در سال ۱۳۹۵ نوشت. سال بعد با «خانهٔ داستان بلخ» آشنا شد.

سمیرا بیانی

سال ۱۳۷۳ در تهران به دنیا آمد. زادگاه پدری اش ولسوالی بهسود ولایت میدان وردک است. خانم بیانی در تهران در رشتهٔ دانشگاهی طراحی و دوخت لباس درس خواند و در همان شهر به داستان‌نویسی روی آورد. از جمله داستان‌های وی به «یک روز بدون هندزفری» می‌توان اشاره کرد.

سمیه خاوری

زادهٔ ۱۳۶۸ در ولایت بامیان است. سال ۱۳۹۶ در رشتهٔ گرافیک از دانشگاه هنر نیشابور ایران فارغ‌التحصیل شده است. در کنار تصویرسازی کتاب‌های کودک و نوجوان، یک قصه به نام «دستمال گردن خال‌خالی» از وی در سال ۱۳۹۷ از سوی انتشارات کودکانه در کابل چاپ و منتشر شده است.

سمیه فصیحی

زادهٔ ۱۳۶۹ در شهر مشهد ایران است. وی دیپلم رشتهٔ تجربی دارد. داستان‌نویسی را در مشهد شروع کرد. وی مقام نخست بخش موضوعی «جشنوارهٔ ادبی عصر نیشابور»، مقام اول ششمین دور «جشنوارهٔ ادبی هزارویک‌شب» و برگزیدهٔ نهمین دور «جشنوارهٔ ادبی فراموشی» است. از وی دو کتاب در حوزهٔ کودک و نوجوان از سوی انتشارات کودکانه در کابل از جمله کتاب «مسابقه حشرات» چاپ شده است. وی عضو انجمن ادبی ریواس و انجمن ادبی راویان داستان در شهر مشهد ایران است و از چندی به این سو در کشور سویدن زندگی می‌کند.

سمیه کابلی

در ۲۶ عقرب ۱۳۶۷ در شهر قم زاده شده است و زادگاه پدری اش ولسوالی بهسود ولایت وردک است. پدر و مادرش چند دهه پیش به ایران کوچید. وی دورهٔ مکتب را در ایران به پایان برد و در سال ۱۳۹۳ در رشتهٔ فلسفه لیسانس گرفت. سال ۱۳۹۴ از دانشگاه مفید قم مدرک ماستری خود را به دست آورد. در سال‌های دانشجویی با آشنایی با کانون ادبی کلمه در قم به داستان‌نویسی روی آورد. وی رتبهٔ نخست جشنوارهٔ داستان کلمه، را در سال ۱۳۹۴ در قم به دست آورد و در نهمین دور جشنوارهٔ قند پارسی در سال ۱۳۹۶ در تهران تقدیر شد.

شریفه شریف

سال ۱۳۳۲ در یکی از ولایت‌های مشرقی زاده شد. تعلیمات ابتدایی و متوسطه را در ولایات مختلف کشور به پایان برد. در سال ۱۳۵۵ شامل دانشگاه کابل شد و از رشتهٔ ادبیات پشتو لیسانس گرفت. تا سال ۱۳۵۷ عضو آکادمی علوم بود. سپس تحصیلات عالی خود را در امریکا دنبال کرده و در رشتهٔ ادبیات تطبیقی ماستری و دکترا گرفت. از سال ۱۳۵۲ به داستان‌نویسی روی آورد. به زبان فارسی و پشتو نوشته و ترجمه می‌کند. از وی ترجمهٔ «مفاهیم تراژدی شکسپیر» به فارسی و «تئوری‌های داستان کوتاه» به پشتو چاپ و منتشر شده‌اند. از او مجموعه داستان «سنگساران گنهکار» در سال ۱۹۹۴ و مجموعه خاطراتش به نام «بر لب پرتگاه هستی» به زبان انگلیسی در کانادا چاپ شده‌اند. اکنون او در کانادا به سر می‌برد.

شفیقه دیباج یارقین

به نمایهٔ شاعران مراجعه کنید.

شفیقه فراهی

از وی مجموعه داستان «چشم‌بهره» در سال ۱۳۹۱ در هرات از سوی انتشارات مهرحبیب چاپ شده است.

شکریه رضابخش

از داستان‌نویسان دههٔ هفتاد در ایران است. آثار داستانی وی در نشریات مهاجران در ایران به نشر رسیده‌اند. وی پس از دورهٔ طالبان به کابل آمد و سپس دوباره کشور را رها کرد و اکنون در بیرون از مرزهای کشور زندگی می‌کند.

شیما قاضی زاده

از نویسندگان دههٔ هفتاد خورشیدی است. وی زادهٔ هرات است. در کودکی مهاجر ایران شد. مکتب ابتداییه را در مشهد سپری کرد و به هرات باز گشت. تحصیلات عالی را در هرات دنبال کرد. از دانشکدهٔ تعلیم و تربیهٔ هرات لیسانس گرفت. داستان‌هایش در نشریات هرات منتشر شده‌اند.

شکیبا آخوندزاده

مجموعه داستان «باران عشق» وی در سال ۱۳۹۳ ه.ش. در هرات، از سوی انتشارات مهرحبیب چاپ شده است.

صدیقه کاظمی

زاده سال ۱۳۶۰ ه.ش. در شهر مشهد ایران است. زادگاه پدری اش بهسود ولایت میدان وردک است. سند دوازده را در رشته ریاضی فیزیک از زادگاهش گرفت. داستان نویسی را از سال ۱۳۸۷ با شرکت در جلسات نقد و بررسی داستان دفتر مرکز فرهنگی نویسندگان افغانستان و مؤسسه در دری در مشهد آغاز کرد. مجموعه داستان‌های چاپ شده وی عبارتند از: «جنین آفتاب»، نشر توسط کانون مطالعات افغانستان، تهران ۱۳۸۱ و «هذیان‌های پراکنده در باد»، تهران، عرفان، ۱۳۸۶.

صدیقه هاشمی

هاشمی نویسندهٔ رمان «شاگرد سیاه» و تقدیر شدهٔ نخستین جشنوارهٔ رمان کودک و نوجوان است؛ جشنواره‌ای که از سوی مرکز معلومات افغانستان در دانشگاه کابل به تاریخ سوم برج اسد ۱۳۹۷ برگزار شد.

ظریفه الماس

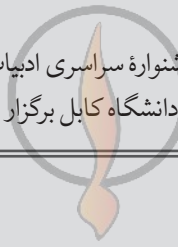
در شهر مزار شریف چشم به جهان گشود. سال ۱۳۹۵ در رشتهٔ زبان و ادبیات دری از دانشگاه بلخ لیسانس گرفت. داستان بلند وی به نام «یادداشت‌های دیشب» در سال ۱۳۹۷ به چاپ رسید.

ظریفه پیرزاد

از وی مجموعه داستان «بی‌پناه» در سال ۱۳۸۸ از سوی خود نویسنده در کابل چاپ شده است.

عابده محمدی

وی بارمان کودکانه «سفیدروی و ماه روی» در دومین جشنوارهٔ سراسری ادبیات کودک و نوجوان شایستهٔ تقدیر دانسته شد. این جشنواره در سال ۱۳۹۸ از سوی مرکز منبع معلومات افغانستان در دانشگاه کابل برگزار شد.

بنیاد اندیشه

تاسیس ۱۳۹۱

عالیه رجایی

سال ۱۳۷۳ در ولسوالی جاغوری ولایت غزنی زاده شد. در دو سالگی به کابل آمد و دورهٔ مکتب را در لیسهٔ رابعه بلخی تمام کرد. در سال ۱۳۹۱ از رشتهٔ ژورنالیزم دانشگاه خصوصی ابن سینا فارغ شد. تا کنون چندین داستان کوتاه‌اش در مجلات ادبی کشور به چاپ رسیده‌اند. در کنار داستان نویسی به جمع‌آوری افسانه‌ها و قصه‌های هزاره‌گی از زبان بزرگان خانواده و روستا نیز پرداخت. این افسانه‌ها بعداً در کتاب «گرگ‌های کشمیری» که کار مشترک دکتر حفیظ شریعتی (سحر) و شاه‌حسین مظاهری است و از سوی نشر واژه به چاپ رسیده است، گرد آمده‌اند. وی سال ۱۳۹۶ به عنوان خبرنگار تلویزیون در شبکهٔ بی‌بی‌سی فارسی در کابل استخدام شد و به مدت دو سال در آنجا کار کرد و فعلاً در شهر لندن کشور انگلستان زندگی می‌کند و مصروف ادامهٔ تحصیل است.

عالیه نورزایی فراهی

از وی مجموعه داستان «آرزوی یک دختر بی سواد» در سال ۱۳۹۱ از سوی انتشارات اسلمی چاپ شده است.

عزیزه خوش نصیب

عزیزه خوش نصیب زاده سال ۱۳۵۴ در شهر مزارشریف ولایت بلخ است. مکتب را در شهر مزار شریف خواند، تحصیلات عالی را در دانشگاه کابل در رشته فیزیک و ژورنالیزم را در انستیتوت گزارشگری جنگ و صلح (۲۰۰۴) به پایان برد. او آموزش‌هایی در زمینه‌های ویرایش خبری و گزارش نویسی دیده است. اکنون در یکی از انستیتوت‌های شهر کابل درس می‌دهد و رئیس مؤسسه هنری فرهنگی پال‌نگاران است که برای نوجوانان و جوانان آموزش هنری می‌دهد. وی در نقش ژورنالیست در فیلم‌های مستند بازی کرده است. وی علاوه بر شعر و نقاشی، برای کودکان و نوجوانان داستان می‌نویسد. آثار شعری وی در جلد سوم کتاب شاعران امروز، که از سوی انتشارات سرزمین اهورایی ایران در سال ۲۰۱۶ به چاپ رسیده است، آمده‌اند. آثار چاپ‌شده وی عبارتند از: ۱. مجموعه شعر «یک پنجره آفتاب»، مرکز انتشارات تک‌انگ، ۱۳۸۴؛ ۲. مجموعه شعر «مثل خودم»، انتشارات خراسان قدیم، ۱۳۸۷؛ ۳. مجموعه قصه «اسپک طلایی»، برای اطفال مجموعه مشترک؛ ۴. کتاب سه جلدی «هنر و هنرهای زیبا در افغانستان، مشترک، ناشر مرکز منبع معلومات افغانستان در پوهنتون کابل، ۱۳۸۹؛ ۵. ارزش‌های هنری در عمارات افغانستان، مشترک، ۱۳۸۹؛ ۶. شناخت رنگ و کاربرد آن در هنر ابتکاری، مشترک، ۱۳۸۹؛ ۷. کتاب‌های مصور سه جلدی «قصه‌های شیر سلطان، ویژه اطفال، شهرداری کابل و اداره انکشاف بین‌المللی ایالات متحده آمریکا، ۱۳۹۰؛ ۸. مجموعه فلش کارت مصور یا کارت‌های آموزشی الفبا، شعر کودکان، انتشارات کودکانه، کابل، ۱۳۹۶؛ ۹. آشنایی با حیوانات، شعر کودکانه، انتشارات کودکانه، کابل، ۱۳۹۷؛ ۱۰. آشنایی با سبزیجات، شعر کودکانه، انتشارات کودکانه، کابل، ۱۳۹۷.

فاخره موسوی

متولد ولایت قندهار است. در کودکی خانواده‌اش به ایران مهاجرت کرد و به مشهد اقامت گزید. آموزش ابتدایی و متوسطه را در مشهد به پایان برد. در دانشگاه آزاد واحد مشهد در رشته علوم سیاسی لیسانس گرفت. کارشناسی ارشدش را در دانشگاه تهران خواند. وی از دوران تحصیل به داستان‌نویسی روی آورد. داستان‌هایش در نشریات مهاجران منتشر شده‌اند. وی از چند سال بدین سو در فرانسه زندگی می‌کند و فعلاً دانشجوی دوره دکتری در انستیتوت مطالعات علوم سیاسی دانشگاه لیون فرانسه است.

فاطمه ابابیل

سال ۱۳۶۳ در مشهد متولد شد. زادگاه پدری‌اش ولایت بلخ است. وی از نوجوانی به نوشتن خاطرات و دل‌تنگی‌هایش شروع کرد، ولی آغاز داستان‌نویسی وی از سال ۱۳۸۲ است و نخستین داستان‌هایش در حوزه هنری مشهد نقد شد. وی تاکنون چندین داستان نوشته است.

فاطمه خالقی

زاده خزان ۱۳۶۰ ه.ش. در ولسوالی بهسود ولایت میدان وردک است. پدر و مادرش در سال ۱۳۶۳ در ایران آواره و در تهران ساکن شدند. خانم خالقی در تهران سند دوازده مکتب را در رشته علوم انسانی به دست آورد و از دانشگاه الزهرا لیسانس روان‌شناسی کودکان استثنایی گرفت. در دوره دانشجویی با خانه ادبیات افغانستان آشنا شد و به داستان‌نویسی پرداخت. وی علاوه بر نویسندگی، چند فیلم‌نامه نیز نوشته است که برنده جایزه فیلم شهر تهران شده است. وی ورزشکار نیز است و مدال برونز را در تهران در دوره دانشجویی به دست آورد. او از جمله داستان‌نویسان برتر جشنواره ادبی ماورا است که در ماه جدی ۱۳۹۸ در اصفهان برگزار شد. سرانجام در سال ۱۳۹۳ به آلمان پناهنده شد و اکنون در شهر برلین زندگی می‌کند. از وی مجموعه داستان «سردی» که در بردارنده ۲۵ داستان کوتاه است، در ۱۰۴ صفحه توسط انتشارات تاک در کابل منتشر شده است.

فاطمه خاوری

از داستان‌نویسان بلخی، زاده ۱۳۶۷ است. دوران کودکی و نوجوانی خود را در غربت سپری کرده و با تشکیل دولت موقت در افغانستان دوباره به کشور بازگشت. در رشته علوم سیاسی درس خواند. وی برنده مقام دوم ششمین دور جشنواره داستان‌نویسی «اوسانه سی‌سانه» در سال ۱۳۹۲ و با داستان «خاطرات سی جوان» برنده هشتمین دور جشنواره داستان‌نویسی «اوسانه سی‌سانه» در سال ۱۳۹۴ شد. هم‌چنین ایشان مقام دوم داستان‌نویسی را به طور مشترک با غلام‌سخی کیانوش در دهمین دور جشنواره «اوسانه سی‌سانه» در سال ۱۳۹۶ از آن خود کرد. این جشنواره از چندین سال به این سو از سوی «خانه داستان بلخ» با پشتیبانی مالی خانم مریم محبوب و زلمی باباکوهی برگزار می‌شود. هم‌چنین داستان «مثل افسانه سیمرخ» فاطمه خاوری برنده جایگاه دوم ششمین جشنواره داستان‌نویسی اوسانه سی‌سانه شد. این داستان در مجموعه «رنگ آتش» در سال ۱۳۹۳ به چاپ رسیده است. هم‌چنین داستان «چرا باید برگشت» او در مجموع داستان «شبهه گلدان سمیرا» و داستان «دوباره می‌توان دید» در شماره دوازدهم و سیزدهم فصلنامه ادبیات معاصر به چاپ رسیده است.

فاطمه مداحی

با نام هنری رایحه بهاری، در مهرماه سال ۱۳۶۷ در مشهد چشم به جهان گشود. از شانزده سالگی به شعر و داستان‌نویسی روی آورد و به جلسات نقد و آموزش شعر و داستان مؤسسه در دری در مشهد شرکت کرد. در سال‌های پسین به جلسات نقد داستان «انجمن راویان داستان» اشتراک می‌کند. وی دارای مدرک کارشناسی ارشد ریاضی کاربردی است. «حاجیه خانم»، «آویز» و «مردی آن‌جا ایستاده است» از جمله داستان‌های کوتاه وی است.

فاطمه شریفی

عضو کانون ادبی کلمه است و در شهر قم ایران فعالیت می‌کند.

فاطمه مروج‌مهر

دانش‌آموخته ماستری مطالعات ترجمه از دانشگاه اصفهان ایران است. در ایران متولد شده است و زادگاه پدری‌اش ولایت بامیان است. وی از سال ۱۳۹۳ به داستان‌نویسی روی آورد. وی تاکنون رتبه دوم جشنواره کلمه «کانون کلمه» و جایزه جشنواره اوسانه سی‌سانه را به دست آورده است. در حال حاضر وی علاوه بر مدیریت گروه داستان کانون کلمه، داستان می‌نویسد و ترجمه می‌کند و در حال نگارش رمانی برای کودکان و نوجوانان و عضو تحریریه مجله روایی سیندخت است. وی با رمان «قهرمان مکتب» در دومین جشنواره سراسری ادبیات کودک و نوجوان در سال ۱۳۹۸ شایسته تقدیر دانسته شد.

فاطمه مهدوی

سال ۱۳۶۳ در ولایت سرپل زاده شد. سال ۱۳۹۱ لیسانس خود را در رشته فلسفه و جامعه‌شناسی از دانشگاه کابل به دست آورد. علاوه بر تألیف چند کتاب کمک آموزشی برای دانش‌آموزان پیش از مکتب تا صنف ششم، قصه‌هایی به نام‌های «شیر و خرگوش»، «آزادی پروانه‌ها»، «بره‌گگ پرخور» و «مورچه‌های مخترع» برای کودکان در سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۷ از سوی انتشارات کودکانه در کابل چاپ و منتشر شده است.

فاطمه موسوی جاوید

متولد ۱۳۶۹ است و در ایران زندگی می‌کند. در رشته مترجمی زبان انگلیسی در دانشگاه درس خوانده است. وی با داستان «کاج‌ها همیشه کوتاه‌ترند» برنده جایزه نخست چهارمین جشنواره قند پارسی، سال ۱۳۸۵ در تهران و با داستان «فقط ساعت پنج» برنده مقام سوم ششمین دور جشنواره «اوسانه سی‌سانه»، سال ۱۳۹۲ در بلخ است.

فاطمه یوسف‌زاده

در ایران در دوره مهاجرت به نویسندگی پرداخت و داستان‌هایش در مطبوعات به چاپ رسیده‌اند. وی اکنون در کابل زندگی می‌کند.

فائزه صالحی

عضو کانون ادبی کلمه است که در شهر قم ایران فعالیت می‌کند.

فرخنده رجبی

سال ۱۳۶۹ در شهر مزارشریف زاده شد. دوره مکتب را در زادگاهش به پایان برد و لیسانس را در رشته زبان و ادبیات از دانشگاه مزارشریف گرفت، وی هنگامی که در کلاس نهم به تحصیل مشغول بود، نخستین نشریه دانش‌آموزی را در چهارچوب ریاست معارف ولایت بلخ راه‌اندازی کرد. خانم رجبی از پایه‌گذاران و اعضای هیأت مدیران نهاد «فعالان مدنی برای توسعه پایدار» است که در سال ۲۰۱۱ به همراه ۴ تن از همکاران و «هم‌باوران» خود بنا نهاد و تا کنون برنامه‌های ملی و بین‌المللی بسیاری را برگزار کرده است. وی برنده جایزه بین‌المللی سیمرغ در دسامبر ۲۰۱۵ از سوی بنیاد آرمان‌شهر به خاطر کار در حوزه زنان و صلح شد. از وی مجموعه داستان «پنجه‌های سرد» از سوی انجمن قلم افغانستان در کابل نشر شده است. وی اکنون در کانادا زندگی می‌کند.

فرخنده رحیمی

از داستان نویسان سال‌های اول دهه هشتاد است.

فرزانه سکندری

از وی مجموعه داستان‌های به نام «سکوی پرواز» در سال ۱۳۹۷، از سوی لیسه خصوصی پگاه در کابل چاپ شده است.

فرزانه مصباح

زاده سال ۱۳۷۲ در شهر اصفهان ایران است. از جوایز سال ۱۳۸۹ با شرکت در مسابقه «من هم قصه‌ای دارم» شروع به نوشتن داستان کوتاه کرده است. چندی بعد در مسابقه دیگری به نام «ارمغان هنر» که در رادیو نهاد (یک رادیوی محلی در مزار شریف) برگزار شد، مقام نخست را گرفت. وی تا کنون بیش از دوازده داستان نوشته است. داستان «رنگ آتش» از وی در سال ۱۳۹۰ برنده جایگاه سوم چهارمین دور جشنواره داستان نویسی اوسانه سی سانه شد. این داستان در مجموعه‌ای به همین نام در سال ۱۳۹۳ به چاپ رسیده است.

فروغ بهرام کریمی

به نمایه شاعران مراجعه کنید.

فریده محبی

متولد ماه قوس سال ۱۳۷۸ ه.ش. در شهر پیشاور پاکستان است. از کودکی علاقه‌مندی به نویسندگی پیدا کرد. در سال ۲۰۱۶ میلادی به طور جدی درباره نویسندگی و نوشتن رمان روی آورد. سال ۱۳۹۷ رمان «شهباز» وی برنده مقام دوم جایزه نخستین جشنواره ادبی رمان کودک و نوجوان شد که از سوی مرکز معلومات افغانستان در دانشگاه کابل برگزار شده بود. این رمان از سوی مرکز معلومات افغانستان در پوهنتون کابل (ACKU)، در سال ۱۳۹۷ چاپ شد.

فضه فکوری

فضه در هفتمین دور جشنواره قند پارسی در سال ۱۳۹۲ در تهران، شایسته تقدیر دانسته شد. او اکنون باشنده اصفهان است.

فهیمه رحیمی

از وی مجموعه داستان «همیشه با تو» در سال ۱۳۷۹ از سوی نشر چکاوک در تهران چاپ شده است.

فیروزه نوری

نویسنده «لالایی» برنده دومین جشنواره سراسری ادبیات کودک و نوجوان است که در سال ۱۳۹۸ از سوی مرکز منبع معلومات افغانستان در دانشگاه کابل برگزار شد.

بنیاد اندیشه

تاسیس ۱۳۹۲

فوزیه رهگذر برلاس

به نمایه شاعران مراجعه کنید.

کامله حبیب

زاده سال ۱۳۲۶ ه.ش. در کابل، تعلیماتش را در زادگاهش به پایان برد. وی از دوران دانش‌آموزی به نوشتن داستان روی آورد. نخستین آثارش در روزنامه بیدار شهر مزارشریف به چاپ رسید. وی پس از به پایان بردن دوره لیسه با مطبوعات همکاری کرد. نخست مدیریت مجله «طفل و مادر» را به دوش گرفت و سپس برای چندی مدیریت لیسه «زرغونه انا» در قندهار به دوش گرفت. سروده‌هایش به زبان پشتو و داستان‌هایش به زبان فارسی در مجله «سباوون»، «آواز» و «اخبار هفته» به چاپ رسیده‌اند. خانم حبیب در سال ۱۹۹۲ به استرالیا پناهنده شد.

لیلا ابراهیمی

مجموعه داستان سرنوشت یک نامعلوم، در سال ۱۳۸۹ خورشیدی از سوی خود نویسنده در هرات منتشر شد.

لیلا خالقی

متولد ۱۳۷۶ در شهر تهران است. وی دوره مکتب را در تهران سپری کرد و در دانشگاه علامه طباطبایی اقتصاد خواند. از سال ۱۳۹۰ با خانه ادبیات افغانستان در تهران آشنا شد و به داستان‌نویسی پرداخت. خانم خالقی در سال ۱۳۸۴ مقام سوم هشتمین دور جشنواره قند پارسی را کسب کرد و هم‌چنین مقام هفتم جایزه ادبی فانوس را نیز به دست آورد.

لیلا رازقی

از نویسندگان هراتی و از نویسندگان دهه هفتاد خورشیدی است. وی زاده شهر هرات است. در کودکی در ایران مهاجر شد. پس از بازگشت به وطن دوره مکتب را در هرات تکمیل کرد و دانشگاه را در رشته زبان و ادبیات فارسی به پایان برد. او اکنون در شهر هرات زندگی می‌کند. از اواخر سال ۱۳۷۰ به داستان‌نویسی روی آورد. داستان‌هایش در نشریات مهاجران افغانستان مقیم ایران چاپ شده است.

لیلا شریفی

از وی مجموعه داستان «سه نسل آواره» در سال ۱۳۸۶ از سوی انتشارات میوند در کابل چاپ شده است.

لیلا نعمانی

از وی مجموعه داستان «معجزه‌ای به نام تو» در سال ۱۳۸۵ در هرات چاپ شده است.

ماریا محب

سال ۱۳۶۵ خورشیدی در شهر کابل زاده شد. خانواده او از قریه جرخشک ولسوالی شهر جدید ولایت بغلان است. تعلیمات ابتدایی را تا صنف دوازده در لیسه الفتح کابل خواند و مدرک لیسانس خود را در سال ۱۳۹۲ از دانشکده زبان و ادبیات دانشگاه کابل گرفت. در کنار فراگیری تحصیلات عالی، به فعالیت‌های رسانه‌ای پرداخت و با رسانه‌های داخلی، رادیو آزادی، بی.بی.سی و دفتر مطبوعات ریاست جمهوری کار کرد. کتاب «زنان فراموش شده» اولین تجربه او در حوزه ادبیات داستانی است. این مجموعه داستان بر اساس داستان‌های واقعی از سرگذشت زنان افغانستان نوشته شده و از سوی مرکز معلومات افغانستان ACKU در سلسله نشرات کتاب «توانا» به زبان‌های فارسی و پشتو نشر شده است.

ماگه رحمانی

زاده ۱۹۲۴ میلادی، نخستین زن داستان‌نویس و تذکره‌نویس افغانستان، فرزند غلام‌احمد رحمانی از پدر افغانستانی و مادر روسی در مسکو به دنیا آمد و بیش از شش هفته عمر نداشت که پدر و مادرش وی را به افغانستان آورد، سپس چون پدرش دبیر سفارت افغانستان در ترکیه بود، به آنکارا فرستاده شد و چند سالی در ترکیه به سر برد. دوباره به همراه پدر و مادر به مسکو رفت و تعلیمات ابتدایی و متوسطه را در مسکو گذراند. خانم رحمانی در ابتدا زبان فارسی را یاد نداشت؛ اما در سال ۱۹۳۸ خورشیدی که با مادرش به کابل برگشت، وارد مکتب مستورات شد و زبان فارسی را یاد گرفت. وی پس از به پایان بردن دبیرستان در سال ۱۹۴۴ به حیث آموزگار زبان فرانسوی و ریاضیات در دبیرستان ملالی استخدام شد و گاهی زیست‌شناسی و جغرافیا تدریس کرد. در کنار آموزش، داستان می‌نوشت. در نشریات قلم زد و در رادیو مطلب نوشت و برای سازمان ملل متحد در افغانستان کار کرد. خانم رحمانی در سال ۱۹۹۴ وارد دانشگاه شد و در عرصه‌های سیاسی نیز فعالانه اشتراک کرد. ماگه رحمانی چهار سال کارمند سازمان ملل متحد در کابل شد و در سال ۱۹۶۰ با مرد انگلیسی ازدواج کرد و سپس افغانستان را برای همیشه رها کرد. از آثار این بانوی نویسنده کتاب پژوهشی «پرده‌نشینان سخنگو» است که در سال ۱۳۳۱ خورشیدی از سوی انجمن تاریخ چاپ شد. وی داستان نیز می‌نوشت.

محبوبه تیموری

از وی رمان «در پناه بی‌پناهی» در سال ۱۳۹۱ از سوی انتشارات میوند در کابل چاپ شده است.

محبوبه خرمی

ساکن شهر کرج ایران است. رتبه سوم داستان‌نویسی هفتمین دور جایزه ادبی هزارویک‌شب را در دلو ۱۳۹۷ در تهران به دست آورد.

محبوبه عطایی

داستان‌نویس جوان، تقدیرشده نهمین دور جشنواره قند پارسی در سال ۱۳۹۶، در تهران است.

محبوبه

متولد ۱۳۲۰ خورشیدی است. در سال‌های چهل می‌نوشت. در دانشگاه کابل درس خواند. داستان وی در مجموعه جنگ «پیمان» در سال ۱۳۴۲ در کابل منتشر شده است. وی از اولین زنان داستان‌نویس افغانستان است.

مرضیه عزیزاده

عضو کانون ادبی کلمه است. او با داستان کوتاه «کربلایی میرزا» در سال ۱۳۹۵ شایسته تقدیر جشنواره کلمه دانسته شد.

مرضیه عادل‌ی

شایسته تقدیر هفتمین دور جشنواره قند پارسی در تهران است که در روزهای ۱۹ و ۲۰ حوت ۱۳۹۴ در تهران برگزار شد.

مریم محبوب

در سال ۱۳۳۴ در فاریاب زاده شد. دوران کودکی را در میمنه سپری کرد و آموزش الفبا را در مکتب‌خانه ابتدایی «ملکه جلالی» هرات آغاز کرد و به خاطر کوچ کردن خانواده از هرات به کابل، وارد مکتب متوسطه «سوریا» شد. سپس لیسه عایشه درانی را به پایان برد و همکاری اش را با مطبوعات شروع کرد. بعد از دو سال کار مطبوعاتی در روزنامه انیس و مجله ژوندون برای تحصیلات عالی به ایران رفت. در سال ۱۳۵۸ با پایان یافتن تحصیلات عالی به وطن برگشت. بعد از دو سال، در سال ۱۳۶۰ وطن را ترک کرد. مدتی در پاکستان و سپس هند رفت و سرانجام در کانادا اقامت گزید. نوشته‌های گوناگون وی در مطبوعات بیرون مرزی چاپ شده‌اند. فعالیت مطبوعاتی نیز در کارنامه اش دارد. مثل همکاری قلمی با گاهنامه «واژه» در تورنتوی کانادا، راه اندازی دو هفته‌نامه «زرنگار» با همکاری همسرش زلمی باباکوهی. از وی مجموعه داستان «درخت‌ها کارتوس گل می‌کنند» (پاکستان، پیشاور، ۱۳۶۱)؛ مجموعه داستان «خانه دلگیر» (کابل، ۱۳۶۹)؛ «گم» (کانادا، ۱۳۷۸) و «خانم جورج» (کانادا، ۱۳۸۲) به چاپ رسیده‌اند.

مشعل حریر

در پانزدهم حوت ۱۳۴۵ ه.ش. در شهر کابل به دنیا آمد. برخی از کتاب‌های وی در بیرون از کشور از سوی انتشارات شاهنامه به چاپ رسیده‌اند. وی اکنون در کشور هلند زندگی می‌کند.

معصومه ابراهیمی

نهم قوس ۱۳۵۹ هـ.ش. در ولسوالی ورس ولایت بامیان متولد شد. در خردسالی به همراه خانواده در ایران آواره شد. تعلیمات ابتدایی را در ورامین تهران خواند و از دانشگاه لیسانس حسابداری گرفت. سال ۱۳۸۴ به وطن بازگشت. دوباره به ایران رفت و ماستری اش را در رشته کارگردانی تئاتر به پایان رسانید. وی از دوران دانشگاه به داستان‌نویسی روی آورد و مجموعه داستان «سارا، لیسا، خورشید و دیگران» را در سال ۲۰۱۶ م. در شهر لندن انگلستان منتشر کرد. وی برنده جایزه نخست جشنواره ادبی «اوسانه سی‌سانه» است که از سوی خانه داستان بلخ برگزار می‌شود. وی در کابل «خانه فرهنگ افغانستان» را برای اجرای برنامه‌های فرهنگی راه‌اندازی کرد.

معصومه اخلاقی

اخلاقی برنده رتبه سوم جشنواره داستان کلمه «کانون ادبی کلمه» است که در حوت سال ۱۳۹۴ برگزار شد.

معصومه امیری

سال ۱۳۷۲ در شهر قم ایران زاده شد. زادگاه پدری اش ولسوالی ورس ولایت بامیان است. مکتب را در قم خواند و لیسانس شیمی دارد. نخستین داستانش را در سال ۱۳۹۳ هـ.ش. نوشته و داستان‌هایش در مجله‌های ادبی افغانستان چاپ شده‌اند. او عضو «کانون ادبی کلمه» و «کانون ادبی مهاجران» است. خانم امیری برنده چندین جایزه ادبی از جمله رتبه نخست هفتمین دوره جایزه ادبی هزارویک‌شب، رتبه نخست جشنواره کلمه، رتبه دوم جشنواره قند پارسی، رتبه نخست داستان‌نویسی کنگره واژه‌های تشنه، رتبه نخست جشنواره داستان «اوسانه سی‌سانه» و نفر دوم نهمین دور جشنواره قند پارسی در سال ۱۳۹۶ است.

معصومه جعفری

زاده ۱۳۷۵ هـ.ش. در تهران است و سرزمین پدری اش ولایت بامیان است. وی تعلیمات ابتدایی و متوسطه را در تهران گذراند. با آشنایی با خانه ادبیات افغانستان به داستان‌نویسی روی آورد. وی در سال ۱۳۹۶ در نهمین دور جشنواره قند پارسی در تهران تقدیر شد.

معصومه حسینی

زاده سال ۱۳۶۰ در مشهد است. تعلیمات ابتدایی و متوسطه را در رشته ریاضی فیزیک مشهد به پایان برد. وی ازدواج کرده و دو پسر و یک دختر دارد و چند سالی می‌شود که در آلمان زندگی می‌کند. مجموعه داستان «حالا گریه نکن» از سوی انتشارات تاک در کابل به چاپ رسیده است. پیش از آن داستان‌هایش در مجلات ادبی مهاجران و مجله داستانی روایت منتشر شده‌اند. وی از سال ۱۳۷۶ به داستان‌نویسی روی آورده است و از نویسندگان دهه هفتاد مهاجرت است.

معصومه عصمتی

سال ۱۳۰۹ ه.ش. در محله نوباد ده افغانان کابل متولد شد و سال ۱۳۸۶ درگذشت. وی از اولین زنان داستان‌نویس افغانستان است. آموزش‌های ابتدایی و متوسطه را در دبیرستان ملالی به پایان رساند و مدرک لیسانس خود را از دانشگاه تعلیم و تربیه کابل به دست آورد سپس برای ادامه تحصیلات عالی به امریکا رفت و در ایالت شیکاگو، در نشنل کالج در رشته تعلیم و تربیه فوق لیسانس گرفت. وی از زنان بنیان‌گذار میرمنو تولنه (انجمن نهضت زنان افغانستان) بود که در دوران حکومت دکتر نجیب‌الله وزیر آموزش و پرورش افغانستان شد. وی عضویت در کمیسیون مشورتی قانون اساسی، کار در وزارت معارف، تدریس در مکاتب و مدیریت مجله «نجونوروزل» (تربیت دختران) را در کارنامه‌اش دارد. زمان حاکمیت مجاهدان و آغاز جنگ‌های داخلی، افغانستان را ترک گفت و سال‌های اخیر زندگی را در کشور فرانسه به سر برد و ۲۲ قوس ۱۳۸۶ در شهر مولوز فرانسه درگذشت. مجموعه داستان‌های کوتاه وی در سال ۱۳۳۳ خورشیدی در کابل انتشار یافت و برنده جایزه «آریانا» شد. دیگر آثار وی عبارتند از: «خوشال‌خان کیست؟»، «انکشاف موقف زن از زمان احمدشاه ابدالی الی سلطنت امیر عبدالرحمان‌خان»، «زنان نامور جهان» (مجموعه مقالات محمود طرزی)، «د پښتني ميرمني ژوندانه انځور او انعکاس په لنډيو کې» (به زبان پشتو) و «نقش و موقف زنان در زمان امیر حبیب‌الله خان الی نهضت امانی».

معصومه کوثری

سال ۱۳۵۲ ه.ش. در شهر قم ایران متولد شد. وی تعلیمات ابتدایی و متوسطه را در مشهد خواند و در رشته علوم تجربی سند دوازده به دست آورد. سال ۱۳۷۱ اولین داستان‌هایش را نوشت و طی چند سال داستان‌هایش در مطبوعات مهاجران به چاپ رسیدند. وی سال ۱۳۷۴ به کشور برگشت و از دانشگاه بلخ لیسانس انجینیری گرفت. سال ۱۳۷۷ خورشیدی با چیره شدن گروه طالبان دوباره به ایران آواره شد و در اصفهان به زندگی ادامه داد. سال ۱۳۸۲ به وطن بازگشت و در بلخ و کابل زندگی کرد، سپس کشور را برای همیشه رها کرد. وی از نویسندگان دهه هفتاد است و مجموعه داستان «حادثه فصل» از وی در کابل از سوی انجمن ادبی - فرهنگی ظهیرالدین بابر، سال ۲۰۰۷ میلادی چاپ شده است.

ملالی نظام موسی

سال ۱۹۴۲ میلادی در شهر کابل به دنیا آمد. تعلیمات ابتدایی و ثانوی را در لیسه عالی ملالی خواند. بعد از فراغت از مکتب نزد استاد غوث‌الدین نقاشی آموخت. سال ۱۹۶۳ میلادی شامل دانشکده ادبیات و علوم بشری دانشگاه کابل شد و در پهلوی آن به نقاشی و نوشتن داستان‌های کوتاه مصروف شد. تابلوی «شمع و پروانه» او در سال ۱۹۶۰م برنده جایزه دوم «رسم پسنلی» نقاشان آماتور کابل شناخته شد. هم‌چنان داستان‌های کوتاه او در پاورقی‌های روزنامه انیس هر پنجشنبه هفته‌وار چاپ می‌شد. داستان «نیم تاج هوس» وی در همین سال موفق به اخذ جایزه اول داستان‌های کوتاه (جایزه اول مطبوعاتی) شد و در سال ۱۹۶۶م لیسانس گرفت. ملالی موسی پس از کودتای ثور ۱۳۵۷ ه.ش ناگزیر به ترک وطن شد، اول به پاکستان و بعد به انگلستان و در اخیر به امریکا رفت. وی از داستان‌نویسان دهه سی و چهل است.

منیره میرزاده

فرزند عبدالغنی میرزاده و نظیره میرزاده، در شهر هرات به دنیا آمد. در پنج سالگی به ایران مهاجر شد و پس از پنج سال در کشور انگلستان پناهنده شد. وی دانش آموخته ماستری مهندسی در دانشگاه سیتی لندن است. لیلا و مجنون نخستین اثر داستانی وی در حوزه ادبیات کودک و نوجوان است که در قالب نمایشنامه در کابل چاپ شده است. وی علاوه بر نویسندگی نقاش و مترجم نیز است. هم‌چنین وی یک کتاب داستان برای کودک و نوجوان به اسم ماهی و خنجر در لندن چاپ کرده که تصویرسازی‌هایش هم کار خودش است. افزود بر نویسندگی دو کتاب را ترجمه کرده است و تصویرسازی‌هایش هم کار خودش است. یک کتاب دیگر که کار مشترکی وی و هنرمند دیگری است، به زودی در کابل چاپ خواهد.

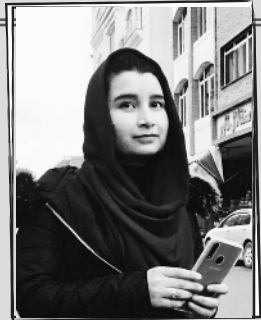
منیژه باختری

فرزند واصف باختری، متولد سال ۱۳۵۰ هـ. ش. در شهر کابل است. دورهٔ مکتب را در لیسهٔ ملالی به پایان برد و از دانشکدهٔ ژورنالیزم دانشگاه کابل در سال ۱۳۷۰ لیسانس گرفت. خانم باختری با شروع جنگ‌های داخلی در سال ۱۳۷۱ هـ. ش. در کابل، همراه خانواده‌اش به پاکستان رفت. مدتی در پاکستان ماند و دوباره به وطن برگشت. پس از چیرگی طالبان بازهم جلای وطن نمود و زمانی که رژیم طالبان سقوط کرد، به کشور بازگشت. پس از بازگشت، فعالیت‌های فرهنگی‌اش را از سر گرفت و وارد کادر علمی دانشکدهٔ ژورنالیزم دانشگاه کابل شد. هم‌زمان مدتی مدیریت فصلنامهٔ ادبی و فرهنگی پرنیان را بر عهده گرفت. نوشته‌های زیادی از او در زمینهٔ ادبیات و روزنامه‌نگاری در مجلهٔ صدف و روزنامهٔ هشت صبح به نشر رسیده‌اند. از او یک مجموعه داستان به نام «سه پری» در سال ۱۳۸۶ هـ. ش. در کابل به نشر رسید. کتاب‌های دیگر وی «جهان دل‌انگیز خبر»، «اخلاق و حقوق در ژورنالیزم» و «انگبین نیشخند و شرنگ نوشخند» هستند.

منیژه سدید

سال ۱۳۷۴ خورشیدی در شهر میمنه ولایت فاریاب به دنیا آمد. دورهٔ مکتب را در لیسهٔ افغان کورت ولایت فاریاب تمام کرد و در سال ۱۳۹۶ از دانشکدهٔ روان‌شناسی دانشگاه کابل در مقطع کارشناسی فارغ‌التحصیل شد. وی هم‌چنین دورهٔ دو سالهٔ قابلگی و دورهٔ ده ماههٔ آموزش خبرنگاری چندرسانه‌ای را نیز پشت سر گذاشته است. سدید از دورهٔ مکتب به نویسندگی علاقه‌مند بود و در دورهٔ تحصیلی جدی‌تر گرفت. داستان‌های او در بعضی از مجموعه‌ها به چاپ رسیده است.

مهسا طایع

سال ۱۳۵۷ هـ. ش. در هرات متولد شد. هنوز یک بهار از عمرش نگذشته بود که در ایران مهاجر شد. مکتب ابتدائیه را در شهر مشهد خراسان به پایان برد. با سقوط جمهوری افغانستان به رهبری دکتر نجیب‌الله به افغانستان برگشت و مقیم هرات شد. لیسه را در هرات خواند. با تسلط گروه طالبان دوباره در ایران مهاجر شد و در مشهد اقامت گزید. مجلهٔ «باران» را که مجلهٔ خانوادگی بود منتشر کرد. در حال حاضر در کابل زندگی می‌کند. از وی چندین رمان به نشر رسیده‌اند که عبارتند از: «باورم کن نازنین»، «شب‌های بی ستاره» و «قاصدک»، «ارباب قبیلهٔ عشق»، کابل، ۱۳۸۴؛ «آینه به دست بلوط»، کابل، ۱۳۸۹؛ «ترفند شور»، تهران، ۱۳۸۲؛ دیدار تلخ، مشهد، ۱۳۸۳؛ «صنم»، تهران، ۱۳۸۲ و «قاصدک»، تهران، ۱۳۸۲.

مینا رضایی

وی با داستان «نوروزی که گذشت» برندهٔ مقام نخست داستان‌نویسی در هشتمین دور جشنوارهٔ «اوسانه سی‌ساز»، در سال ۱۳۹۴ است. هم‌چنین از جملهٔ تقدیرشدگان هشتمین دور جشنوارهٔ دو سالانهٔ «قند پارسی» در حوت ۱۳۹۴ خورشیدی در تهران است.

الناز امیری افغان

از این نویسنده، مجموعه داستان «دهقان زحمت‌کش»، در سال ۱۳۹۲، در هرات چاپ شده است.

ناهید بشردوست

به نمایهٔ شاعران مراجعه کنید.

ناهید مهرگان

سال ۱۳۶۲ خورشیدی در ولایت هرات به دنیا آمد. تعلیمات ابتدایی را در زادگاهش شروع کرد؛ اما با روی کار آمدن حکومت طالبان خانه‌نشین شد. بعدها خانواده وی به خاطر جنگ و ناامنی مهاجر شد و در کشور آلمان پناهنده شد. مهرگان تحصیلاتش را در آلمان پی گرفت و در رشته پرستاری لیسانس گرفت. او در حدود یک دهه می‌شود که به دنیای ادبیات روی آورده است. «بگذار برای بنویسم» اولین اثر داستانی وی است که در سال ۱۳۹۶ از سوی انتشارات امیری و نشر نبشت در کابل چاپ شد.

نجیبه ایوبی

از وی مجموعه داستان «سایه در تاریکی»، در سال ۱۳۹۱ از سوی نشر زریاب در کابل چاپ شده است.

نرگس بکاوی سادات

فرزند تورن جنرال سید امیر شاه سادات و دکتر عاقله فخری در بهار ۱۳۸۲ ه.ش. در کابل زاده شد. زادگاه آبایی وی ولایت غزنی است. او تعلیمات ابتدایی را در مکتب دخترانه جمال‌مینه و لیسه را در لیسه عالی «رابعه بلخی» در کابل سپری کرد. از وی مجموعه داستان «عروس آسمان»، سال ۱۳۹۸ در ۱۱۵ صفحه از سوی موج آمو در کابل منتشر شده است.

ندیمه سخی

از وی مجموعه داستان «من افغانم» در سال ۱۳۸۲ از سوی انتشارات آزادی در هرات چاپ شده است.

نرگس زمانی

سال ۱۳۷۶ در شهر تهران به دنیا آمد. دوره ابتدایی و متوسطه را در زادگاهش به پایان برد. زادگاه پدری‌اش ولسوالی بهسود ولایت میدان‌وردک است. وی در دوران مکتب به داستان‌نویسی علاقه‌مند شد و به کلاس‌های آموزش کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و خانه ادبیات افغانستان شرکت کرد. وی از جشنواره‌های دانش‌آموزی جایزه گرفته است و آثارش در مجلات «باغ» مجله کودکانه مهاجران افغانستانی مقیم تهران و مجلاتی چون «کودکان آفتاب» و «آهنگ بهاران» به چاپ رسیده‌اند.

نفیسه خوش نصیب غضنفر

به نمایه شاعران مراجعه کنید. اندیشه

نیلاب موج‌سلام

زاده یازدهم اپریل ۱۹۷۸ در کابل است. وی در مکتب کامدیش و لیسه ابوالقاسم فردوسی در کابل درس خواند و از سال ۱۹۹۲ در هامبورگ آلمان پناهنده شد و در دانشگاه هامبورگ تجارت خوانده است. سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۶ سردبیری نشریه بهاران را به عهده داشت و گویندگی برنامه‌های تلویزیونی «نای» و «سروستان» کانال آزاد شهر هامبورگ را به عهده داشت. وی علاوه بر نویسندگی، مترجم آثار آلمانی به فارسی نیز است. او در نوجوانی برنده جایزه بهترین مجله خانگی نیز شده است. مجموعه داستان «خواب‌های سی‌ساله»، سال ۱۳۹۵، کابل، انتشارات امیری و گزینه مقالاتش در سال ۲۰۱۱ در کتاب گردن‌بند مروارید در بلغاریا چاپ شده است.

هاجر حسینی

زادهٔ عقرب سال ۱۳۷۱ هـ.ش. در شهر اصفهان ایران و فارغ‌التحصیل از دانشکدهٔ کمپیوتر ساینس دانشگاه بلخ است. از ثور ۱۳۸۷ شروع به نوشتن کرد. سال ۱۳۸۹ در مسابقهٔ «من هم قصه‌ای دارم» که از طرف خانهٔ داستان بلخ برگزار شد، مقام نخست را از آن خود کرد. هم‌چنین داستان دیگر او با نام «جوابت را نمی‌دهند» در سال ۱۳۹۰ برندهٔ جایگاه دوم چهارمین جشنوارهٔ داستان‌نویسی اوسانه‌سی سانه شد. این داستان در مجموعهٔ «رنگ آتش» در سال ۱۳۹۳ به چاپ رسیده است.

هانیه ناطقی

زادهٔ ۱۳۶۶ در مشهد ایران است. آموزش ابتدایی و متوسطه را در زادگاهش به پایان برد. وی از همان دوران دانش‌آموزی به نوشتن علاقه داشت و در همان زمان با تشویق یکی از معلمانش به داستان‌نویسی روی آورد و توانست در مسابقات داستان‌نویسی مدرسه مقام اول استانی را به دست بیاورد. وی از سال ۸۵ تا سال ۹۴ داستان‌های کوتاهی را برای خودش می‌نوشته تا این‌که در سال ۹۴ از طریق فضای مجازی با انجمن راویان داستان واقع در گلشهر مشهد آشنا شد. وی در سال ۹۶ در جشنوارهٔ هزارویک‌شب در کابل شرکت کرد و برگزیده شد.

وسیمه بادغیسی

زادهٔ ماه دلو ۱۳۶۳ هـ.ش. در ولایت بادغیس است. از دانشگاه هرات لیسانس حقوق و علوم سیاسی گرفت و ماستری را در دانشگاه واشنگتن آمریکا در سال ۱۳۹۲ به پایان برد. داستان‌های کوتاهش در مجلات ادبی کشور و هم‌چنان در کتاب مشترک بوی سرب (۱۳۸۴) انتشار یافته‌اند. مجموعه داستان «کلمه‌ها را باد می‌برد» در سال ۱۳۸۸ از سوی انتشارات فدایی در هرات چاپ شد و مجموعه داستان «به وقت بخارا» در سال ۱۳۹۳ از سوی انتشارات تاک در کابل چاپ و منتشر شده است. هم‌چنین داستان‌های «برایت خیابان می‌آورم» و «مرا یادت فراموش» در آمریکا به انگلیسی برگردان شده‌اند. وی برندهٔ جایزهٔ ششمین دور جشنوارهٔ قند پارسی در تهران است.

داستان‌نویسانی که زندگی نامهٔ‌شان به دست نیامد:

منابع

خبرگزاری فرهنگ.

زندگی‌نامه‌های خودنوشت برخی از داستان‌نویسان.

صفحهٔ فیسبوک راویان داستان، ایران، مشهد.

صفحهٔ فیسبوک صندلی‌های روبه‌رو، مشهد، ایران.

محمدی، محمدحسین، داستان زنان، ۱۳۹۶، انتشارات تاک، کابل.

وبسایت خانهٔ ادبیات افغانستان.

وبسایت خانهٔ ادبیات بلخ.

وبسایت مرکز منبع معلومات افغانستان در دانشگاه کابل.

وبسایت مشعل.

وبسایت کانون ادبی کلمه، قم.